

Teknoloji Mühendisliği Olmalı mı

Elk. Müh. N. Sedat Gülşen
sedat.gulsen@emo.org.tr

Ülkemizde 1937 yılında endüstri meslek liselerine ve teknik liselere teknik öğretmen yetiştirmek amacı ile başta Teknik Öğretmen Okulları, 1983 yılında ise Teknik Eğitim Fakülteleri oluşturulmuştur. Uygulama ilk başlarda başarılı olmasına karşın "her ile üniversite kampanyası" ile yeni açılan fakültelerdeki öğretim elemanı sayısında eksiklik, öğrenci sayısında artış, doğal olarak eğitim kalitesinde gerileme gibi sorunlar yaşanmış, ayrıca endüstri meslek liseleri için gereken teknik öğretmen sayısından daha fazla mezun vermesi nedeni ile Teknik Eğitim Fakülteleri ülkemizdeki bir çok uygulama gibi kuruluş amacı dışına çıkartılmıştır. Mezunlarının yaklaşık %5'i teknik öğretmen olarak istihdam edilirken, diğer öğretmenler sektörde

tekniker olarak görev almış, özellikle işletmelerde mühendis ile teknisyen arasında köprü görevi üstlenmiş ya da serbest çalışarak çalışma hayatlarını sürdürmüştür.

YÖK'ün 11 Temmuz 2007 tarihli Genel Kurul toplantısında;

- Afyon Kocatepe, Batman, Cumhuriyet, Dumlupınar, Düzce, Fırat, Karabük, Karadeniz Teknik, Kırklareli, Kocaeli, Mersin Muğla, Pamukkale, Sakarya, Selçuk, Süleyman Demirel Üniversiteleri ile Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü bünyesinde bulunan Teknik Eğitim Fakültelerinin, Uygulamalı Teknik Bilimler Fakültesine dönüştürülmesi,

- Çankırı Karatekin, Ege, Gaziantep ve Uludağ Üniversiteleri bünyesinde Uygulamalı Teknik Bilimler Fakültesi kurulmasına,

- Gazi Üniversitesi ve Marmara Üniversiteleri bünyesinde yer alan Teknik Eğitim Fakültelerinin, meslek liselerinin öğretmen gereksinimini karşılamak üzere eğitimin devam etmesine ve bu iki üniversitede, Teknik Eğitim Fakültelerinin yanında, Uygulamalı Teknik Bilimler Fakültelerinin kurulmasına, karar verilmiştir.

Ancak teknik eğitim fakülteleri ve YÖK tarafından günümüzde teknik eğitim fakültelerinin isim olarak uygulamalı teknik bilimler fakülteleri yerine "teknoloji fakülteleri"ne dönüştürülmeleri ve teknik öğretmenlere de teknoloji mühendisi unvanı verilmesi yönünde çalışmalar başlatılmıştır.

Teknik öğretmenlere unvan değişikliği ile alanında hizmet veya üretimle ilgili proje yapma, planlama, yönetme, uygulama ve kontrol, ürün geliştirme, test, analiz, kalite yönetimi ve imalat konularında imza yetki ve sorumluluğu verilmesi istenmektedir.

Teknoloji mühendisi talebine yönelik olarak teknik öğretmen ve eğitiminin başlıca sorunları aşağıdaki şekilde gösterilmektedir.

- Teknik unvan sorunu
- İstihdam sorunu
- AB ve ABD gibi ülkelerde denklik sorunu

- AB ülkelerinde benzeri teknik öğretmen unvanı bulunmaması nedeni ile öğrenci ve öğretim elemanlarının değişim sorunu

Ayrıca gelişme yolunda önemli

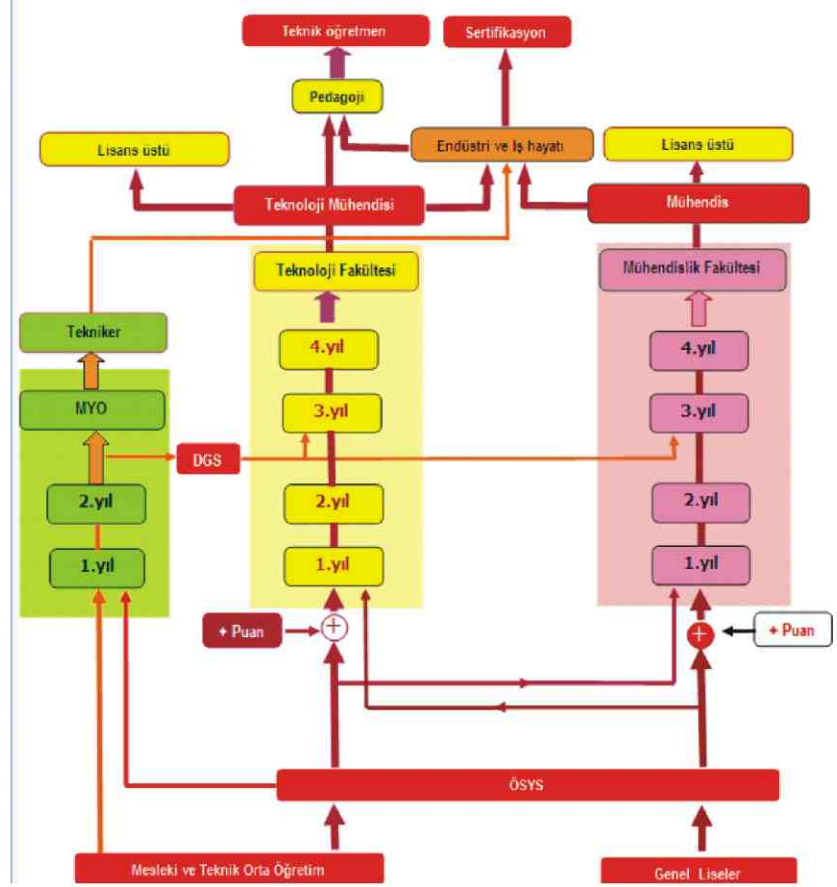
Genel	Mühendislik Programı	Teknoloji Müh. Programı
Program Vurgusu	Ucu açık (genel) tasarım problemleri için analiz, çözüm ve yeni yöntemlerin geliştirilmesi.	Güncel mühendislik bilgisi ve deneyimlerin, belirli teknik problemlerin çözümüne uygulanması.
Uzmanlık Amacı	Kavramsal yeteneklerin geliştirilmesi	Uygulama yeteneklerinin geliştirilmesi
Mesleki Unvan	Mezunlara Mühendis unvanı verilir.	Mezunlara Teknoloji Mühendisi unvanı verilir.
Program Özellikleri	Mühendislik Programı	Teknoloji Müh. Programı
Teknik Derslerde Vurgu	Mühendislik eğitimi daha çok teorik ağırlıklıdır ve teorinin endüstrideki potansiyel uygulamalarına vurgu yapılır.	Teknoloji mühendisliği daha çok uygulama ve pratik ağırlıklıdır. Mevcut teknik bilgilerin uygulamasına ve endüstri ve iş hayatındaki problemlerin çözüm yöntemlerine ağırlık verilir.
Laboratuvar Derslerinde Vurgu	Laboratuvar derslerinde deneysel yöntemler, teoriler ile ilgili işlemler verilir.	Laboratuvar derslerinde, endüstriyel problemler için pratik tasarım çözümlerine, imalat ve değerlendirme tekniklerine yer verilir.
Teknik Tasarımda Vurgu	Genel tasarım prensipleri ve çok çeşitli yeni problemlere uygulanabilecek yöntemlere yer verilir. Yeni ürün, teknoloji ve sistem geliştirilir.	Mevcut tasarım yöntemleri geliştirilir ve spesifik teknik bir alana uygulanır. Pratik tasarımlar yapılır.

mesafeler kaydeden Türk sanayisinin (!) teknoloji mühendislerine de gereksinimi olduğu özellikle belirtilmekte, iş hayatındaki gelişmeler sonucu geleneksel mühendislik ile uygulama ağırlıklı mühendislik gibi birbirinden iki ayrı kavram geliştirilerek birbirini tamamlayıcı çalışma alanı olduğu vurgulanmaktadır(!)

Ülkemizde sadece teknik öğretmenlere unvan olanağı yaratabilmek için mühendislik alanında korkunç bir oyun oynanmaktadır. Mühendislik mesleğinin birçok sorunu bulunmaktadır. Bu sorunlara çözüm bulmak için EMO ve TMMOB'ye bağlı Odalar onlarca sempozyum, çalıştay, panel vb. etkinlikler düzenlemektedir. Üniversitelerin eğitim seviyelerinin farklı olması, ders içeriklerinin eşit olmaması, akademik kadrolardaki sayısal ve niteliksel eksiklik, laboratuvar olanaklarındaki olumsuzluklar, alt yapı sorunları, gelişmiş ülkelerde tanınmışlık, aşırı mezun nedeni ile ucuz iş gücü, yabancı mühendislerin çalıştırılması ve daha bir çok konuda sorunlar çözülebilmüş değildir.

Ülkemizde mühendislik fakültesi bulunan üniversitelerin gelişmesine ve sanayi ile üniversite arasındaki ilişkilerin artırılmasına yönelik devletin bakış açısı Ar-Ge Yasası gibi gelişmeye değil de sermayeye kaynak aktaran yasalarda kendini net bir şekilde göstermektedir.

YÖK kapsamında her yıl yaklaşık 3350 elektrik, elektrik elektronik, elektronik mühendisi ve 3000 bilgisayar mühendisi mezun edil-

mektedir. Mühendislik eğitimi ciddi ve pahalı bir eğitimidir. Bu eğitimin sonunda kişiye yapılan yatırımın topluma fayda olarak geri dönmesi için bilim ve teknolojinin kullanıldığı ve geliştirildiği çalışma olanakları yaratılmalıdır. İktidarlar bilim ve teknolojinin ülkemizde geliştirilmesi ve halkımıza yansıtılması yerine atölye mantığı ile çalışan işletmelere öncelik vermektedir.

Mühendislik yatırımı yerine mühendislerimizi taşeronlaştıran ve

teknisyenden öteye gitmeyen bir çalışma anlayışını ilke edinen bakış tarzı geliştirilmektedir. Daha iyi tasarım, planlama yapan değil daha iyi alet kullanan mühendis modeli geliştirilmeye çalışılmaktadır.

Örnek olarak gösterilmeye çalışılan birkaç yabancı ülkede bile bu tip eğitim alan kişilere yüksek lisans hakkı verilmekten ve ayrıca ülkemizde verilen eğitimin bilimselliği konusunda bile birçok olumsuzluk bulunurken teknik öğretmenlerin mühendis unvanı ile sonsuz yetkili kılınması oldukça düşündürücüdür.

Bu nedenle iktidarlar daha çok işsiz mühendis yerine bilgili, iyi eğitilmiş mühendisler ile ülkemizin gelişmesine katkı sağlayacak politikalar oluşturmalı, mühendislik eğitimi veren mevcut üniversitelerimizde 24 saat ışıklarının yanacağı bilimsel, bağımsız, özerk bir yapı kurmalıdır.

